

ELŐFIZETÉSI DIJ HELYBEN:	
Egész évre	6 frt — kr.
Félévre	3 frt — kr.
Negyed évre	1 frt 50 kr.
VIDÉKRE POSTAN KÜLDVE:	
Egész évre	6 frt 60 kr.
Félévre	3 frt 30 kr.
Negyed évre	1 frt 65 kr.
HIRDETÉSI DIJ:	
Egész oldal	20 frt.
Fél oldal	10 frt.
Negyed oldal	5 frt.
Ezen felül minden hirdetésnél 30 kr. kincstári illeték fizetendő.	
Kivételes esetekben kedvezmény, többszöri hirdetésnél árlengedés.	

SZABADSÁG.

A szerkesztőség és kiadóhivatal:
 VII. kőr, virág utca 337 h. sz.,
 hova a költségre szánt levelek és kéziratok intézendők.

Hirdetések felvételnek ugyanott.

A „Nyiltér“ sora 15 kr.

Negyed oldalnál kisebb hirdetésnél a térmérték tekintetbe vétele nélkül minden szó után 5 kr. számítatik.

A „Szabadkai Közlöny“ után és helyett
 kiadja: **SZALAY LÁSZLÓ A. ügyvéd.**

Megjelenik hetenkint egyszer: vasárnap. **■ Egyes szám ára 15 kr. ■**
 Számonként kizárólag a szerkesztőnél vagy a lapkihordónál kapható.

Korteskedjete a mai hatóság mellett.

Korteskedjete a mai hatóság érdekében, — megérdemli.

Addig meg is becsülnek benneteket amíg szükség van voksaitokra, aztán pedig felrugnak benneteket s eldobnak mint a kihasznált citromot szokás.

Igy tesz Mamuzsits Lázár, így tesz Antunovits Máté, így tesz Mamuzsits Agoston, így tesznek mind, akik ezek körött állanak, ha csak egy csepp befolyásuk van is közügyeinkben.

Es ami polgárságunk szemei még sem nyílnak fel. Követik őket vakon, ha a legnagyobb himárba viszik is őket.

Ime legújabb népbolondítása a hatóságnak.

Évekkel ezelőtt a sertéshizlalók vélt érdekei azt követelik a közhangulattal szemben is, hogy telepeik régi helyükről el ne mozdíttassanak. Mamuzsits Lázár és társainak érdekei pedig azt követelték, hogy a sertéshizlalók az ő pártjukon tömörüljenek, mert azok nagy összeköttetéseiknél fogva hatalmas oszlopai lesznek az új hatóságnak. Akkor egymást támogatva, valamennyien célt is értek. Mamuzsits Lázár polgármester lett, társaival együtt uralomra került s a hatalmat kezében tartja ma is, míg a hizlalók megmaradtak régi helyeiken, s amit nagy erőfeszítéssel, éveken át tartó küzdelem mellett ki lehetett vinni előlük, csupán annyi lett, hogy néhány lépéssel továbbították telepeiket.

A város szelítése, de különösen Mamuzsits Lázár és társainak érdekei idők folytán azt követelték, hogy a sertéshizlalók régi helyéről eltéssék. A von Rogina-barai terület részint diszkorté alakították, részint az uralkodó elem magánbirtoka lett, részint az igazságügyi palota építkezési terének adatot át.

Uj piac kellett. Találtak is.

Leleményes ami hatóságunk. A hizlalókat a város keleti részén vannak, a piacot, vásártér elhelyezték a nyugati részre, egy ingoványos területre, melynek homokkall feltöltése és rendezése 25—30 ezer forintba kerül, s mely ha berendeztetik, a hizlalókat teljesen tönkre teszi.

De nem teszi tönkre a hatóság intéző embereit és az ajándékokban nem szükmarku homokszállító vállalkozót.

A sertéshizlalók tudják, hogy a f. é. márczius havi városi közgyűlésen súlyos csapat akarnak mérni üzletükre, még sem fordultak a hatósághoz, hanem kiadnak egy nyílt kérelmet a városi képviselőtestülethez intézve, hogy az mentse meg őket a kínos tördöléstől.

Az ellenzéknek módjában lett volna pártállást foglalni ellenük, de megmutatta ezuttal is, hogy nem vezeti se személyi, se pártérdek, s bár tudta, hogy a kérelmezők a párt ellen sokat vétettek, magáévá tette ügyüket, megakarta dönteni a hatóság ravasz számítását, ellene volt javaslatának, sőt ellenindítvány is tétetett e részről, de a hatóság berendelt emberei többségben maradtak.

Lesz tehát egy ingoványon elterülő vásárterünk, lesz drága homokzás és pénzpocsékolás, de lesz is újabb teher vállainkon, mert csak a közvagyonból kell a pénzt előteremteni.

A sertéshizlalóknak mégis azt a tanácsot adhatjuk, csekután ismerjék meg, hogy kigyókat neveltek keblükön, s ha megélhetésük veszélyben forog, tudják meg, hogy az általok nevelt kigyók marták agyon; iparkodjanak azonban az agyonmaratás elől annak idején megmenekülni, ha ugyan késő nem lesz akkor.

A sertéshizlalók utolsó kísérlete.

Talán nem a legutolsó, de az is meg lehet, mert nem lesz módjában a megtörtént dolgon segíteni. A márcziusi közgyűlés előtt nehogy a heüpiac elhelyeztetés, a következő nyílt levelet intézték a városi bizottsági tagokhoz.

Tekintetes képviselő testület!
 A Rogina-barai téren történt építkezések a sertéshizlalók eddigi helyéről kizsartították és így máshol kénytelen helyet keresni.

Azonban eddig még nincs állandóan megállapított helye és így annak eldöntése a tek. képviselő testülettől függ.

De hogy a leendő hely megválasztása a közönség és a mi érdekünknek megfelelően, az kizárólag a képviselő testület böles belátásától van függővé téve.

Ugy hallatszik, hogy a sertés piac kereskedelmi helyétől a zombori ut mellett elterülő pocsolya fészek van tervezve.

Eunél nagyobb és hibásabb ajánlatot még Szabadkán senki sem tett, mert:

1-ször a jelzett terület a mostani állapotában semmire sem használható, csak békatónak.

2-szor annak használhatóvá tétele sok időt vesz igénybe és addig a sertés kereskedési üzlet pangásba fog menni át, de más-különbben is a nevezett térség megtöltése annyiba kerül czéltalanul, hogy annak a ráfordított költségnak a mennyiségén, a vasuti hálózathoz közel fekvő helyen egy telepet könnyen lehet felállítani.

akkor vagy mérsékelni fogják az üzleti forgalmat, vagy egy általában felfognak hagyni azzal.

Ha ezen nem várt eset bekövetkeznék, a melynek megátolása csakis a képviselő testülettől függ, akkor első sorban egy szép és virágzó üzletág fog tönkre menni, másodsor a gazdaközönség fog olyan terménypiacot és forgalmat elveszíteni, a melynek veszteségét, keservesen fogják megsíratni.

Mindezek után csak a józan ész és belátásra hivatkozva, azt kérjük a képviselő testülettől, van-e alapos oka egy iparüzletet a végpusztulásnak oda dobni?

Azt kérjük a képviselő testülettől, lesz-e haszna a közérdeknek abban, ha kérelmünk és felhívásunk mellőzésével egy kiszámíthatlan veszteséggel járó pocsolyába szoritának, mégdrága költségesen akkor, mikor olcsóbban a legjobb helyen sokkal kevesebb költséggel, a régi állapotot megközelítőleg iparágunk a végromlás veszélyétől megóva fentarthatná magát?

A kérdésben meg van a felelet is. A gazdaközönség érd-ke feltétlenül megkívánja, hogy egy a jószága, mint terményének meg legyen a forgalmi piacza. Ezt megkívánhatja, de megkívánhatjuk mi is, mert a városi terhek viseléséhez tetemes arányban hozzájárulunk.

Ha a forgalmi piacz a megközelíthetlen messze fekvő helyre tétetik át, akkor mi kénytelenek leszünk a sertéshizlalókat feloszlatva, kiki tehetsége szerint különböző helyeken felállítani.

Csak hogy ekkor kénytelenek leszünk vidékről a hizlalókhöz közelebb eső helyekről beszerezni mind a sertéseket, mind a terményeket.

Ezzel pedig kiszámíthatlan sokat veszít a gazdaközönség, de veszít a város is, mint erkölcsi testület, mert a helypénz, a gyér piaczmiatt kevesebb jövedelmet fog produkálni.

Nem lehet elosorolni az okokat, amelyek arra késztetnek bennünket, hogy kérve kérjük a képviselő testületet, hogy a sertés piacz hova leendő kihelyezéséről atyailag gondoskodva, megfontolva egy intézkedjék, hogy a sertés piacz vasuti forgalomtól távol eső helyre ne telepítsék, hanem csakis a vasuti hálózat lehető közepébe, mert ezáltal egy a közönség égető érdeke, mint a miénk egyenlően a koczára van téve.

Ha azonban a jelen gyűlés alkalmával határozni kell, arra kérjük a képviselő testületet, hogy egy bizottságot küldjön ki azon szempontból, hogy az itéljen a telet, hogy mi a helyes és jogos, erre pedig a képviselő testület jóváhagyása legyen érvényes.

Ha ezen jogos és méltányos kérelmünk alaposan tárgyalva lesz, akkor biztosan hiszszük és meg vagyunk győződve arról, hogy a véletlenül feltűnő egyéni érdek a közérdek előtt kapacitálás nélkül loyálisan meg fog hajolui.

Ezt várjuk a tekintetes képviselő testület becsületes és megfontolt határozatától.

Sertéskereskedők.

Közgyűlésünk.

Szabadka szab. kir. város törvényhatósága 1889. évi márczius hó 27-ik napján délelőtt 10 órakor a „Pest város“-hoz czimzett szálloda nagytermében tartotta rendes havi közgyűlését a következő

tárgysorozattal:

1. Polgármesteri jelentés a közigazgatás 1889. évi február havi állapotáról. (Tudomásul vétetett.)
2. Törvényezikkek meghirdetése. (Tudomásul)

2. Miniszteri leirat, melyszerint a város szervezete és javadalmának kezelése iránt alkotott szabályrendeletek felsőbbileg jóváhagyattak. (Külön megemlékezünk.)

4. Miniszteri leirat, melyszerint a város közönsége felhivatik, hogy a Ludovika Akademia tényleges állománybeli tisztképző tanfolyamra egy ifjut jelöljön ki. (Szintén.)

5. Miniszteri leirat, melyszerint a gázvilágítás létesítése iránt kötött szerződés felsőbbileg jóváhagyatik. (Tudomásul vétetett.)

6. Miniszteri rendelet a nyugdíjszabályzat módosítása s újabb felterjesztése tárgyában. (Külön szólunk róla.)

7. Miniszteri leirat a szemkórházi orvosi teendők ellátása iránt intézett felterjesztése tárgyában. (Marad a mai rend.)

8. Miniszteri leirat, melyszerint Vidákovits Tamás, köri biztossnak 16802/888. sz. kérvényére hozott elutasító közgyűlési határozat felsőbbileg jóváhagyott. (Tudomásul.)

9. Tanács javaslata az országos vásártér berendezése és a szükséges költségek mikénti fedezése tárgyában. (Külön szólunk róla.)

10. Tanács javaslata a hetivásártér át-helyezése iránt. (Szintén.)

11. Tanács jelentése az italmérési jog kártalanítása iránt teendő bejelentési megállapítása tárgyában. (A tanácshoz.)

12. Tanács javaslata a marháslevelek kiállításához hét díjok alkalmazása tárgyában. (Külön.)

13. Tanács javaslata a 25 évre kiadott szántóföldek haszonbéri feltételeinek részbeni s ideiglenes módosítása iránt. (Tudomásul.)

14. Tanács javaslata a körösi kaszállónak legeltetés alá bocsajtása tárgyában. (El-fogadtatik.)

15. Tanács javaslata a palicsi türdő-intézet kibővítésére 1886. évben felhasznált 3241 frt 77 kr. faanyag utalványozása tárgyában. (Levétetett a napirendről.)

16. Tanács javaslata a városi árvtárba ez évben befolyandó pénzkészleteknek, mely pénzintézeteknél leendő elhelyezése tárgyában. (Elmaradt.)

17. Tanács javaslata dr. Milkó Izidor árvaszéki ülnöknek ezen állásáról történt lemondása tárgyában. (Elintéztetett a 3. pont alattival.)

18. Tanács javaslata földhaszonberek jóváhagyása iránt. (Tudomásul.)

19. Közigazgatási bizottságnak átirata, mellyel az 1889. évi február hó 11-én tartott közigazgatási bizottsági ülésről igazolatlanul elmaradt bizottsági tagok névsorát átteszi.

20. Ugyanannak átirata, mellyel az 1889. évi márczius hó 11-én tartott közigazgatási bizottsági ülésről igazolatlanul elmaradt bizottsági névsorát átteszi. (Tudomásul.)

21. Tanács javaslata néhai ifj. br. Rudite József hagyatékára vonatkozó osztály egyezségi tervezet tárgyában. (A jövő számbau közöljünk.)

Az itt következő tárgyak elintézési módja érthetetlen volt, az alább 31. pont a. jegyzett felebbezés kivételével.

22. Tanács javaslata Bulyovcsits Balázs volt városi rendőr nyugdíja tárgyában.

23. Tanács javaslata Jaramavovits Lőrincz piaczbiztos kérvényére 3 havi szabad-ságidő megadása tárgyában.

24. Tanács Javaslata Budai Etel tani-tónő nyugdíjaztatása tárgyában.

25. Tanács Javaslata Hubert Herman tanító kérvényére 200 frt fizetési előleg megs-zavazása iránt.

26. Tanács Javaslata Horváth György házfelügyelő kérvényére 200 frt fizetési elő-leg megszavazása iránt.

27. Tanács javaslata Szaghmeisztor Lukács adóvégrehajtó kérvényére 120 frt fizetési előleg megszavazása iránt.

28. Tanács javaslata Sarcsevits Lázár

tűzkárosult kérvényére segélyösszeg megszá-
vazása iránt.

29. Közigazgatási bizottság átirata, mely-
lyel értesítették a város közönsége, hogy
Vidakovits Márk külső csendbiztos az ellene
emelt vád alól harmad fokú ítélettel felmen-
tetett.

30. Közigazgatási bizottság átirata, mely
szerint Loós József belső csendbiztos elleni
fegyelmi ügyben hozott határozat felsőbbileg
jövahagyatott.

31. Tanács javaslata Perkovits Mária
felebbezése tárgyában. (Vizsgálat rendeltetett.)

32. Tanács javaslata Bulygovits Mátyás
és neje felebbezése tárgyában.

A bizottsági tagok igen szép számmal
jelentek meg, s különösen feltűnt, hogy a
hatósági pártban tömörültek, sokan olyanok
is lévén ott, a kiket évenként egyszer is
aligha láttunk.

Elnökült Kállay Albert a főispán s nem
mulasztotta el szokása szerint prelektiót tar-
tani, ha az ellenzék soraiból valaki közbe-
szólt.

A tárgysorozatból azt következtettük,
hogy a közgyűlésünk egyike lesz a legcse-
debbeknek, de Mamuzits Lázár, a polgár-
mester gondoskodott egy kis skandalumról,
nehogy hírnevünkön csorba ejtessék. A fo-
gyasztási s különféle ezimen eltartott ügynö-
kök tömegesen állták el a közgyűlés bejára-
tát, az ajtón pedig 4-5 rendőr figyelte
meg, kik lépnek a terembe. Ennek a szokatlan
intézkedésnek csakhamar meg lett a magya-
rázata. Vermes Béla virilis bizottsági tagot a
pandurok nem akarták a terembe bocsájtani.

Miért? Erre a kérdésre Mamuzits Lázár a
polgármester azt felelte, hogy az ő rende-
letéből azokat, a kik nem bizottsági tagok, a
rendőrök nem bocsájtják a terembe s így
valószínűleg Vermes nem ismerték meg.

Erre többen közbeszóltak, hogy a teremben
Szántó, Petres tanítók s más ügynökök is
vannak benn, de a polgármester a helyett,
hogy művelt emberhez illően a sértett bizott-
sági tagtól a félreértés (?) miatt bocsánatot
kért volna, csak gorombáskodni kezdett, mi-
ben segített neki a főispán is s aztán meg-
nyitólul keletkezett egy kis korcsmaszerű ve-
szekedés.

A közgyűlésre rá lehetett ismerni; régi
volt a kép.

Es a főispán még is az ellenzéknek
rójja fel mindig a botránysünelést, pedig ha
kellő higgadsággal tekintene körül, látnia
kellene, hogy a mi az ellenzék soraiban tör-
ténik, — ha ugyan megismeri néha, — az csak
okozata a hatóság pártja által adott oknak
mindenkörön.

Az érdekesebb részletekről referálunk
csupán, mert a kevésbé fontos tárgyak föl-
lött úgy elisklottak, hogy a határozatot meg-
érteni képtelenség volt. Es miért? Mert az
idő előrehaladt, a főispán pedig sietett haza,
a másnapra való elütközödést pedig talán
nem akarta a polgármesterre ruházni.

Királyi köszönet.

A király Ő Felsege leiratilag mondott
köszönetet a trónörökös elhunytá alkalmá-
ból küldött részvétfeliratra. A királyi leira-
tot óhajtottuk volna egész terjedelmében kö-
zölni, de utánjárásunk hasztalan volt, meg
nem kaphattuk.

A polgármester megjegyyezhetné magá-
nak, hogy a sajtó a nagy közönség, amely-
nek ő is rendelkezésére áll közügyeinkben.

„Örvendetes tudomásul“

Olvastatott a következő ministeri leirat:
1142. szám. A kir. belügyminister.
elm. 1888.

Körrendelet.

(Valamennyi törvényhatóságoknak.)

Ő császári és Apostoli Királyi Felsege
folyó évi márczius 22-én kelt legfelső elhatá-
rozásáról engem a belügyministerium ideig-
lenes vezetésével legkegyelmesebben meg-
bizni méltóztatott.

Erről a törvényhatóságot hazafiai üdvöz-
lettel — azzal értesítem, hogy működésemet
mai napon megkezdtem.

Budapesten, 1889. évi márczius hó 24-én.

Baross Gábor s. k.

E leiratra a tanács ily végzést hozott:
„Örvendetes tudomásul vétetik“. Nem is tudtuk,
hogy a szabadelvűek emnyire örvendenek
Br. Orszy Béla volt belügyminister távo-
zásának.

Pályázatok.

A szervezeti szabályok felsőbbileg jóvá-
hagyatván, a betöltendő új állásokra pályázat
nyitattik május 15-iki lejárattal, s a májusi
reudis közgyűlésen restaurálunk. Hogy ez
előbb nem történhetik, azért van, mert a
kandidáló bizottságot kell az ápril havi köz-
gyűlésen megválasztani.

Ápril 20-iki lejárattal pedig pályázat
íratik ki a Ludovika Akadémiába küldendő
egy ifjú választhatása végett.

Ugyanitt megemlíthető, hogy a köz-
gyűlés 7 díjok felvételét engedte meg a
polgármesternek, de csakis a jelen évre, a

mi azonban nem így fog bekövetkezni. —
A díjok rendszer ellen épen a polgármester
és társai keltek ki Mukits idejében, s ma
tultesznek minden időszakon, mert mióta
Szabadka áll, annyi irnok, díjok, ügynök,
vámör, ellenör, s tudja isten mi féle czimmel
felruházott városi alkalmazott soha nem volt.

Az új vásárterek.

Miután az új állategészségügyi törvény
megköveteli, hogy országos vásárok alkalmá-
val semmiféle barom a városi sorompókon
belül ne árultassék, s miután a mi barom-
vásárunk a város belterületén van, a ható-
ság törvényes kötelességének tett eleget a
mikor új területet keresett vásártereknek.

Es talált is.

A marha, ló, sertés, birka stb. orszá-
gos vásártere a zombori kapun kívül fekvő
mocsaras gödrökbe tétetik át, hol esős idő-
ben a járás lehetetlen. Azt mondják: lecsa-
polják, elegyengetik, feltöltik. Ha ezt a cél-
nak megfelelően akarják keresztül vinni,
akkor 25-30 ezer forint sem lesz elég arra.

A hetipiacz ideigleuesen a kálvária
melletti területre helyeztetett, hol a városnak
drága pénzen bevett herése csak most kez-
dett volna díszleni. A sertésekreskedők ki-
válóan köszönetet mondhatnak ez intézkedé-
sért a hatóságnak.

A baromfi-piacz a Prokess-fele kaszár-
nya, Barczy-ház és az ugynevezett „kis
rajtsur“ felé elterülő utca részeken lesz.

Az összes iparosok áthelyeztettek a
„Széchenyi“-utczába. Ott lesz köteles, kala-
pos, csizmadia stb.

„Széchenyi sétatér.“

Volt Szabadkának évekkkel ezelőtt egy
ily nevű sétater. Mamuzics Lázár és társai
még akkor nem ültek a hatalmi polczon,
de a többség már kezükben volt, Pertich
Mihály polgármester pedig egyszerű eszkö-
zül használtatott. Hogy a boid. emlékezteti
távozott polgármestert bosszanthassák, a háza
előtt elterülő sétateret közgyűlési határozat-
tal kivágatták.

Let egy nagy porfészkés utca.

A polgármester és társai most rájöttek,
hogy okatlan dolgot cselekedtek s ismét be-
fásítják, szintén közgyűlési határozat után,
ezt a felette széles, de szép parlag területet.

Helyesen teszik. Jobb későn is miut
soha, azonban eszünkbe jut egy kissé csipős
közmondás a jó sváb sógorokról. Azt mond-
ják ugyan, hogy a svábnak 40 esztendő
korában jön meg az esze, s akkor is csak
néhány percze; ha meg nem fogja, sohse
jön többé vissza. A polgármester most 40
éves, szerencséje, hogy nem sváb, hanem
bunyevác, mert ezt a közmondást olvasnók
fejére. 6-7 év előtt kardoskodik a fák el-
távolítása mellett, most pedig kardoskodik,
igen helyesen, a fásítás mellett. Ez egy ki-
csit furcsa észjárás ugyan, de azt hisszük
azóta egy kissé jobban kezd gondolkozni.

Borfogyasztási bérlők közegei- nek visszaélése.

Általános a panasz, hogy az új bérlő
uj, vagy átvéti ügynökeinek egy része a
fogyasztó közönséggel, valamint a husvágók
és korcsmárosokkal szemben annyi és oly
vakmerő visszaéléseket követ el, amiket
egyáltalában nem vártunk tőlük, habár is-
mertük némelyiket már a város szolgálatá-
ból, s tudtuk fogásaikat.

Első sorban a rendőrséget kárhoztat-
juk, melynek jogában áll a nevezett bérlők
ügynökeinek mérőjét időközönként megvizs-
gálni s kérdőre vonni az iránt, hogy mivel
eszközlik a méréseket?

A legvakmerőbb és törvényellenes el-
árást követik a kutatásokkal, melyeket
csakis fontos esetekben és alapos gyanuokok
alapján a hatóság közbejöttével volna joguk
eszközölni, ily esetekben pedig a rendőrség-
nek meg kell előbb győződnie, hogy adhat-e
fedezetet a kutatáshoz vagy nem?

A második törvénybe ütköző cselek-
mény, hogy a már egyszer kifizetett és csap-
on lévő hordókat is tetszésük szerint le-
pecsételik, holott ehhez joguk egyáltalán
nincs és nem is lehet, mert olyan bort,
amely után a fogyasztási adó kifizetve van,
lepecsételni nem áll jogában, különösen an-
nak, akinek javára a fizetés eszközöltetett,
mert a kifizetett, illetve megváltott borhoz
többé a bérlőnek semmi köze.

A harmadik szabálytalanság, hogy a
vizsgálati ívet a felekkel soha alá nem írat-
ják, hanem bevezetnek tetszésük szerint bár-
mit s azután más- vagy harmadnap előáll-
nak, hogy a hordóban több bor van, mint
előtte való napon s azután a hordók elég
törvényellenesen lepecsételik, a felet pedig
egyezőlegre hívják, s mintha zsarolni szándé-
kolnák, hallatlan összegeket követelnek tőlük.

Van azután még egy módszerük; a
boroknak a hordóban lévő mennyisége, va-
lamely hajló eszköz, p. o. nádpálczával mé-
rik meg, azt meghajlítják a hordóban s
azután hozzámerik a hitelesített mérőhöz s
rögtön kitűnik a több mennyiség.

A lepecsételésekkel is visszaélést követ-
nek el. Verusison bizonyos Kovács István-
nak három kisebb hordó bora volt, szüret
után nyomban kifizette a fogyasztási adót,
a nugtát fel is mutatta, az új bérlő emberei
azonban mégis a mult heteken lepecsételtek
egy teli és egy kezdet állapottan lévő hor-
dóját. Kérve figyelmeztetjük az új bérlőt,
vessen gátot ügynökei önkénykedésének,
mert ellenesben őt kellene felelőssé ten-
nünk azok cselekvényeiert.

Hogy mit művelnek a korcsmárosokkal,
szolgáljon még bizonyítékul a következő
följelenésben foglalt eset.

Tekintetes pénzügyi bizottság!

Folyó évi márczius hó 9-én délelőtt a
borfogyasztási hivatalból megjelentek távol-
létem alatt az ügynökök és — daczára an-
nak, 6 évi korcsmároságom alatt soha semmi
féle gyanu alatt nem álltam — az egész
házamat felhánták minden alapos ok és
hatósági engedély nélkül — és miután
mit sem találtak, a csapon lévő boromat
megmérték és az abban talált mennyiséget
saját tetszésük szerint beirták. Ugyanezen
d. u. Iktotics nevű ügynök másodikmagával
ittas állapotban szintén kijött és újra me-
mérte a csapon lévő 413 l. hordót és azt
adván okul, hogy a csapon lévő hordóban
93 liter borral több van, mint amennyit d.
e. iratott, ezért az összes hordókat lepecsé-
telte, midőn a csapon lévő hordót is leakarta
pecsételni, ebben én megakadályoztam, mert
ezen hordóm után a fogyasztási adót kifizet-
tettem és mint ilyen, senkinek sem áll jo-
gában pecsét alá venni. De magamat ártat-
lannak tudván, miut korcsmáros nem hagy-
hattam magamat ittas emberek ténye által
botránynak és megkárosításnak kitenni.

Ezen körülményeket Kovacevits Benus
és Rudics Pajó jelenlévő tanúkkal, szabadkai
harmadik körű lakosokkal igazolhatom. Mi-
dön ezek megtörténtek, a nálam lévő beje-
lentési és vizsgálati iv tanúsága szerint
ugyananezen délután az ivben 85 liter több-
letet irtak be s szabályellenesen sem d. e.,
sem délután a vizsgálati ívet általam vagy
háznépem által alá nem írták s arra kéz-
jegyet sem tétettek.

Ezen a józan észszel ellenkező ráfo-
gással, hogy mit akartak elérni a borfogyas-
tási ügynökei, csak akkor tudtam meg, ami-
dön az ügynökök a hivatalba hívtak, hogy
egyezzem ki. Nem tudván mire vélni a dol-
got, csakugyan bejöttem és hallattam, amire
rá akartak venni, — nem kevesebb, mint
165 frt 60 krt kértek tőlem büntetés díjat.

Mig én bent jártam, azalatt borért jöt-
tek és 14 éves fiam nem tudván okát a le-
pecsételésnek, bort mért ki, de ezt szerintem
s bárki szerint is a kifizetett borból joggal
t-bette.

Jóllehet, az én korcsmámban naponként
10-15, egész 20 liter bor szokott elfogyoi,
a városi vizsgálati iv tanúsága szerint sem
találtatott annyi hiány vagy többlet, mint
amennyi a borfogyasztási hivatal szerint áll-
lítottat.

Vasárnap — 10-én — a várostól voltak
kint, ezeknek szintén átadtam iveremet, hogy
mit irtak abba, nem tudom.

Hétfőn, azaz f. hó 11-én, ugyanecek
a borfogyasztási hivataltól jöttek ki, kiknek
iveremet átadtam, hogy iveremmel mit tettek,
vagy mit irtak abba, nem tudom, ezek azon-
ban a csapon lévő hordót újból lepecsételtek.

Kedden, vagyis 12-én ismét a várostól
jöttek ki s ezek már azt tapasztalták, hogy
a városi vizsgálati iverem a dátum ki van
javítva, hogy ezen javítás mi czélből eszkö-
zöltetett, én nem tudhatom, mert ahhoz
nem értek.

Megjegyzem, hogy vasárnap reggel,
munkelőtte a pecsét feltöréséről jelentést tet-
tem volna, már a városi ügynökök reggel
korán 8 óra előtt kijöttek és én ezeknek el-
mondván a véletlen pecsételtörési esetet,
ezek csak annyit mondtak, hogy az bizony
nagy baj.

Nem akarom, hogy a jelenlegihez ha-
sonló hivatalos hatalommal való visszaélések
ismétlődjének, de kétségbe kell vonnom az
ügynökök eljárásának és mértéküknek hite-
lességét is, nem akarom, hogy önbíráskodó-
nak látszassam, de hitelesen óhajtom konsta-
tálni azt, hogy az ügynökök mérése és eljá-
rása a felek megkárosítására és zaklatására
irányul, mégis nem akarom, hogy saját ká-
rommal nagyobb mennyiségű borom kárba
vesszen és miután hiszem, hogy ez ügyből
folyólag ártatlanságom fog kiderülni, de egy-
szersmind ki fog derülni az is, hogy az el-
járt ügynökök a legbrutálisabb eljárást és
zaklatást és hivatalos hatalommal való vissza-
élést és magánlak sértést követtek el velem
szemben és hogy ezen ténykedésük alatt
valamely bűnös czél elérése lappang, melyet
a vizsgálat leend hivata felderíteni, kérem
azt a lehető leggyorsabban megindítani és a
kifejledőkhöz képest, valamint a most jel-
zett bűntények kiderítése végett kérem a
jelen vizsgálat befejeztével az összes iratokat
a szabadkai tekintetes kir. Törvényszék bün-

fenyítő osztályához áttenni és a netáni bü-
nösöket a bün mérvéhez képest megbüntetni.

Tisztelettel

Vojnits Gyánin Alajos.

Kötelességüknek tartjuk ezen ügyet
nyilvántartani s figyelemmel kísérjük a bérlő
ügynökeinek eljárását s figyelmeztetjük erre
a bérlőt magát is, mert nem fogunk túrni
nemcsak embereitől, de tőle sem, hogy Sza-
badka város közönségét kizsákmányolja.

Hatóságunkat s különösen a rendőrsé-
get pedig figyelmeztetjük, miszerint kötele-
ségének tudatában ne engedjen ott a hiva-
tali visszaélések utat, ahol nincs teljesen
meggyőződve a kihágás tényéről, vagy még
biztos gyanuokok sem merülnek föl.

Mert ha magánfél pusztá gyaaujára a
rendőrség nem engedi meg a kutatást, épp
ugy a bérlőnek sem engedheti meg, mert
az is csak olyan magánfél, mint bármelyik
lakója e városnak.

K. Utiás.

Közgazdaság.

Pénteki piacunkon — tekintve,

hogy a három napos esőzés után, péntek vir-
radóra az ég kék azurját felvette — a for-
galom elég élénknek mondható. Mindenből
bejött bőszeggel. A burgonya idény napjait
éljük. előkörtült vagy 50 kocsival, de drága
kínálat mellett sok visszamaradt. A gabona
félyknél a kínálat és vételkedv egyarant
kanyha maradt. A hivatalos órák jegyzekel-
tetek. Tiszta buza: 7 10-7 20. ketszeres
5 80-6 10. Rozs 5-5 10. Árpa 5 10-5 30.
Zab 4 60-4 70. Tengeri 4 10-4 20. Gyü-
mölcsből: alma, narancs, czirom tengeri csak
csak egy piroslík és zödelik tőlük a piac
könyéke — Baromfi kevés, hal bőven. —
Az elősértés kilóként 46-47 kr. Zsiradék
70 kr. A ló, marha, sertés és juh vasár, új
helyén, a város által drága pénzen bevett
lőherés területén, közepes elenkésséggel folyt
le. A vásárhely sok kívánni valót hagyott feun.

Közönség köréből.*

(A mameluk jutalma.)

E lap hasábjain már több ízben pa-
naszt emeltünk a járdák rosszasa, és
a gyalogutak gyatra állapota miatt, de mi-
dig süket fülekre találtunk. Hatóságunk eme-
ridég közönye az adózó polgárok jó részé-
nél visszaélést szült, de legutóbbi ténykede-
sével azok igaz felhaborodását csak fokozta,
mert ahelyett, hogy a Szt.-György és Rökus
templomok közötti gyalogutat az ajtatoskodo
hívek érdekében, továbbá az új atjárókat,
miken az iskolás gyermekek naponta átjárni
kényserülnek, járható állapotba hozatta volna;
a II. körben közvetlen a járdá mentén levo
Vojnics Zélics Máté papucses és választott
obtmár utcaajtájától a következőig, — egye-
dül kényelmére használható — tegla átjárót
készítettett. A tegla és homokot saját udva-
rába szállították városi ordánanczokon és a
munkát onét eszközölték, miöl következtet-
hető, hogy a hatóság hiv mamelukjának
meg udvarat is feltöltötte. Kérjük
előkelő vezéreinket, e botránysos hatósági
visszaélést tegyék magukévá.

Többen.

Irodalom.

Budapesti Hírlap (Szerkesztők és lap tulajdonosok:

Csakási József és Rákosi Jenő). A »Budapesti Hírlap«
a lefolyt hetek politikai viharában, küzdelmében job-
ban bebizonyította, mint valaha, hogy merészen jobo-
tatott zászlaján ez az egyetlen jelszó áll: magyarság-
Lángoló szavatai, melyeket napról-napra kibocsátott,
élenk viszhangot keltettek az országban, s fokozták a
»Budapesti Hírlap« nepszerűségét; elterjedtséget pedig
eddig páratlan fokra emeltek. A »Budapesti Hírlap«
olvasói közt talája az ország legkülönbözőbb intelligenciáját,
mely megértette, hogy e lapban a magyar nemzeti
politika nyer legpregnansabb kifejezést. A »Budapesti
Hírlap« sikerének egyéb tényezői a régiek maradtak:
a kitünően szervezett szerkesztőség s a közönségek-
gyors és hű kiszolgálása, tekintet nélkül a költségekre.
Minden fontosabb bel- vagy külföldi esemény felől ren-
des levelezőn kívül külön tudósító ertesít közvet-
lenül: a távirati szolgálat immár oly tökéletesen van
berendezve, hogy elmondhatjuk: nem történik a világon
semmi jelentékeny dolog anélkül, hogy a »Budapesti
Hírlap« arról rögtön ne adjon hírt és kimerítő tudósí-
tást. A »Budapesti Hírlap« politikai cikkkeit Kaas Ivor
báró, Rákosi Jenő, Grunwald Béla, Balogh Pál írják
más kiváló hazai publicistákkal híven a lap független,
magyar, pártérdekeket nem, csak nemzeti érdekeket
ismerő szelleméhez. Politikai hírei széleskörű összeköt-
tetések alapján a legmegbízhatóbb forrásokból származ-
nak. az országgyűlési tudósításokat a gyorsiról jegyez-
tek alapján szerkeszti s az ülés külsőleg vidám cse-
vegésekben tárgyalja. Magyarország politikai és közlele-
felől távirati ertesülésekkel látunk el rendes levezők,
minőkkel minden városban, sőt nagyobb községben is
bir a lap, Európa összes metropolisáiban Londontól
Konstantinápolyig saját tudósítók vannak, a kik ugy
az ott történő eseményeket, mint az elektromos dróton
oda futó híreket rögtön megtáviratozzák. A külföldi ren-
des tudósítókön kívül minden fontosabb esemény felől
a szerkesztőség külön kiküldetésű tagjai adnak gyors
és bő ertesítést. A »Budapesti Hírlap« e célokra ha-
vonkint oly összeget fordít, mint a mennyi előző 10
évtel még egy-egy hírlap egész költségvetése volt; de

*) E rovat alattiak díjmentesek. Szerk.

sikerült is elérnie, hogy ma a legjobban, leggyorsabban értesülő organuma a sajtónak. A »Budapesti Hírlap« Tárca-rovata a lapnak egyik erőssége s mindig gondot fordít rá, hogy megmaradjon előkelő színvonalán. A közgazdasági rovatban a magyar gazda, birtokos, iparos, kereskedő megtalálja mindazt, ami tájékozására szükséges. A regénycsarnokban csak kiváló írók legújabb műveit közölik. — Az előfizetés feltételei: Egész évre 14 frt, fél évre 7 frt, negyed évre 3 frt 50 kr., egy hónapra 1 frt 20 kr. Az előfizetések vidékről legcélszerűbben postautalvánnyal eszközölhetők következő cím alatt: A »Budapesti Hírlap« kiadó-hivatalának, IV. kerület, Kalap-utca 16. szám.

HIREK.

Farkas Antal régi jó tanárunkat súlyos csapással látogatta meg ismét az Isten. Gyermekét után nejét is eltemette. Nagy csapás s ha van vigasztaló csupán az, hogy közös ez a sors. A gyászjelentés így szól: „Farkas Antal állami főreáliskolai tanár, a maga és gyermekei: István, Jenő és Ilonka nevében is fájdalmas szívvel tudatja, hogy szerett felesége, illetőleg jó édesanyjuk Farkas szül. Nüridsan Janka folyó é. h. 22-én d. u. 2 órákor, életének 47. boldog házasságának 29. évében hosszas betegség után meghalt. A boldogultat siratják meg testvérei: Eszter, Alojzia, öz. Szép Józsefné, Gerő és Regina, férjezett: Hampel Frigyesné; egy számos rokonai és ismerősei. Hűlt testemét f. h. 24-én d. u. 4 órákor fogtak a Dáni-téle házból (Kálvária-utca 2. sz.), a belvárosi sírkertbe örök nyugalomra helyeztetni. Szegeden, 1889. évi márczius hó 22-én. Áldás legyen a jó nő és szerető édesanya porain!”

Özv. Miloszavlyevits szül. Aradszky Juhana, Miloszavlyevits Ernő, Milán, Danica férj. Prodanovics, Szmylika férj. Bikár, Miloszava, Teréz és Júlia fájdalmas szívvel tudatják, hogy fia, illetve testvérek Miloszavlyevits János hosszas betegség után életének 31-ik évében f. h. Márczius 29-ik napján reggeli 6 órákor elhunyt. Az elhunyt holtteste f. évi márczius 30-án d. u. 4 órákor az úgynevezett szerb temetőben fog eltakarítani.

Gyászrovat. Milunovics István városi adószét e h. 27-én hosszas és kínos betegség következtében életkora 31-ik évében elhunyt. Apja és nővérei gyászolják a korán elhalt, esendű természetű fiú, illetve fivért. Béke hamvaira.

Névmagyarosítás. Kiszeli Alajos árvászei hivatalnok, vezetéki nevét belügyminister engedéllyel Kárára változtatta.

Arany-ünnepély fog rendezni a főgymnasium ifjuság április hó 7-én a Pest szálloda nagytermében d. e. 10 órákor, melyre a nagyérdemű közönség tisztelettel meghívatik. A főgymnasium igazgatósága.

Párbajügyek. A zombori kir. törvényszék párbaj vétség miatt Szakál Adorján, dr. Vujcsics Zoltán és Speizer Gusztávot, egyenkint 4 heti, Lebach Keresztélyt: 2 heti államfogházra ítélte.

A szerb hitközség néhai Milutinovits Szvetozár egykorú városunk főbírája elhalálozásának évfordulója alkalmából ma d. e. 11 órákor kegyeletos emlékére gyász isteni tiszteletet tart.

Értesítés. Azon szülőket, kik gyermekeik oktatását a háznál, tehát magánuton eszközlik, tisztelettel értesitem, hogy azokat az 1868. évi 38. t. cz. 6-7. §§-ai értelmében a helybeli népiskolai igazgatónál irassák be. Kelt Szabadkán, 1889. évi márczius 30-án. Antunovits Máttyás, iskolaszéki tanár.

Szakál Antal, az országosan ismert magyar recitator tegnap a helybeli nemzeti Csarnokban előadást tartott. Ma este 7 óra után a kereskedő ifjak társulatában lép fel, s miután ott a nem tagok is megjelenhetnek, hiszik, hogy méltó partolásban részesülend. A ma esti program a következő: 1. „A dalos bűbáj“, Arany Jánostól; 2. „A beteg és az orvosok“, kitűnő humoros költemény, (Frédéric Agostól); 3. „A kevlári búcsú“, Heineth, fordította Szász Károly; 4. „Desperát úr“, egyszerű humoros monológ, Jules de Maréchal német francziából fordította Gabányi; 5. Shakespeare „Othello“-ja, Jágó és Othello két jelenete, Desdemona megfőjtési jelenetével együtt, (recitáció); 6. Schiller „Huzam“-jából „Moor Ferencz“ nagy jelenet, (recitáció); 7. „Bancze diák“, humoros költemény (felolvasás), egy ó franczia roge után, magyarosította Radó Antal.

Bőjtői bál. Az alakulásban levő izr. önszegezők egylet czéje alatt sikerült mulatsága volt szombaton a szent egyelet desztermében, melynek egyetlen hibája az volt csupán, hogy kissé túlságosan felekezett jellegű volt. A táncmulatság sikerét előzetesen biztostotta az a körülmény, hogy a bálanyai tisztséget Geiger A. Mór né urhölgy volt szives elvállalja, ki feladatának kiváló buzgalommal és kedvességgel felelt meg. A tiszteletteljes megfőjtő közönség kitűnő jó kedvben hajnalig maradt együtt Piros Józsi zenéje mellett.

A szabadkai izr. önszegezők és gyámoltól egyesület javára, f. h. 23-án megtartott táncvigalom alkalmával felülfizettek:

Geiger A. Mór né 10 frt. Geiger A. Mór 5 frt, Kunetz Ignác 5 frt, Tauszig Vilmos 2 frt, Weitzenfeld Ferkó 1 frt, Bóih Julia 1 frt, Sugár Manó 1 frt, Weitzenfeld Adolf 1 frt, Huberth Heiman 1 frt, Halbrohr Mór né 1 frt, Halbrohr Adolf 1 frt, Szőke N. né 1 frt, Engler Gáspár 1 frt, Neuhaus Ignác 1 frt, Kunetz Józsefné 80 kr., Kunetz Ignác né 80 kr., Rosenfeld N. 50 kr., Löwy Simon 50 kr, Huberth Mór 50 kr., Dr. Vécsei Jenő 40 kr., Dr. Szilassi Fülöp né 40 kr., Dr. Vécsei Emil 40 kr., Weisz Janka 40 kr., Baron Dávid 40 kr., Fodor József 40 kr., Huberth Fülöp 40 kr., Ujházi Adolf 30 kr., Geiger Mihály 20 kr. Összesen 38 frt 50 kr. Fogadják a nemes adakozók ez uton is a rendezőség hálás köszönetét, valamint azok is, kik jegyek elárulásának fáradoztak és egyébként is a bál sikerét előmozdítani szivesek voltak.

A magy. kir. államvasutak szabadkai városi menetjegy-irodája f. é. április hó 8-án a délután 2 óra 25 perczkor induló személyvonattal kirándulást rendez Budapestre és vissza következérendkívül mérsékelt árak mellett: II. osztály oda és vissza 7 frt 40 kr., III. osztály oda és vissza 5 frt 30 kr. E jegyek 14 napig érvényesek és a vissza utazásnál a személy- és gyorsvonatu különlet ráfizetése mellett a gyorsvonatra is érvényesek. E kirándulásban résztvenni óhajtok ebbeli szándékukat — mely meg nem másítható — személyesen vagy levélben okvetlen április hó 5-ig a városi irodával közöljék, nehogy a nem jelentkezés által a kirándulás rendezése lehetetlenné váljék. A jegyek csakis a városi irodában kaphatók. A magy. kir. államvasutak városi menetjegy-irodája Szabadkán.

Mindenféle. Ó-Morovicza községben egy csupán pinczefeltérrel és a boroknak nagyban való szállításával foglalkozó 10 tagból álló betűrő bandát fogott el a csendőrség. A zsványok már rég a nagy vidék pinczereim voltak. — Kassán véres verekedés volt katonák és polgárok közt. Több katonát es civilt embert letartóztatottak. — Kőbányán Rác Gyula primás hegedűjén a hur véletlenül elpattant úgy, hogy nem folytathatta a muzsikálást. E miatt Krynajszki Péter nevű fiatal ember gorombán ráförmedt és holmi „hívány cigány“ kifejezésekkel illette a primást. Erre Rác beszűntette a zenét és elégtételt követelt a sértő szavakért. Az amice azonban megretírt s most Kőbányán Rácot nemcsak jó muzikusnak, de lovagias embernek is tartják, amaz pedig köznevetség tárgya lett. — Polonyi Géza és Krajcsik Ferenc országos képviselők pisztoly párbajt vívtak. Mindkettő sértetlen maradt. — Herman Ottó megbetegedett, erős lázban fekszik. — **Budapest valóságos ostromállapotba helyeztetett 21-én, este 7 óra tünnetét fogott el a rendőrség.**

Nyilttér.*)

Válaszul Mamuzsits Ágostonnak

Mamuzsits Ágoston a „Szabadkai Közöny“ legutóbbi számában „Válasz Miloszavlyevics Milán ügyvédnek“ cím alatt egy dühtől tájékozta közleményt bocsájtott világgá, melynek czélja kétségtelenül az, hogy a párbaj alól való kibuvást szégyenét önmagáról reám hársítsa.

Az köztudomásu, hogy Mamuzsits Ágoston czéljai érdekében nem igen szokta az eszközöket válogatni, tehát a jelen esetben sem csodálkozhatik rajta senki sem, hogy ez ügyben is pusztá hazugsággal törekszik olyan látszatot teremteni, mintha a párbaj alól való kibuvást nem ő, hanem én kerestem volna.

E czélből ugyanis azon hazugsághoz folyamodott, mintha én két egyénnel, akiket segédeimül kértem fel, az iránt tapogatóztam volna, hogy miként lehetne őt párbajképtelenné nyilvánítani.

Risum teneatis amici! Hát van-e valaki, aki ez állítás fölött, ha Mamuzsits Ágót csak hírből is ismeri, ne kaczagjon? Vagy nem kaczagja ingerlő az, ha Mamuzsits Ágó, az a Mamuzsits Ágó, akit hírlapokban nyilvánosan „gazember“-nek és „gödörösi betyár“-nak címmeztek, akin Gálly György, a miut az a helybeli főkapitányság előtt 1874. évi június hó 25-én 160. sz. alatt tartott tárgyalás alkalmával igazoltatott, botját szétverte, s akit a Buchwald Lázár elleni becsületbeli ügyben a segédek, névszerint Dr. Mukits Károly és ifj. Vojnics Sándor mindaddig, míg az előbb szenvedett sértésekért lovagias elégtételt nem szerez, párbajképtelenné nyilvánítottak, még arról mer álmodozni, hogy az ő párbajképtelenné nyilvánításának a módja iránt valakinek tapogatóznia szükséges?

Hiszen mindenki tudja, hogy annak, aki őt párbajképtelenné nyilvánítani akarja, nem szükség-s tapogatóznia, vagy módot keresnie, hanem egyszerűen csak a szintűgy kínálkozó számos ok közül egyet kimarkolnia, hogy czélját elérje!

*) E rovat alattiakért nem felelős a Szerk.

E köztudomásu tényekből mindenki beláthatja, hogy nem kellett tehát tapogatóznom, hanem csak a módok közül, melyek erre mind alkalmasak, választanom, hogy őt párbajképtelenné nyilváníthassam, én ezen túl tettem magam, mert nem az volt a czélom, hanem az, hogy tőle lovagias elégtételt szerezsek. S hogy e czélnak el nem érhettem, az nem rajtam mult, hanem Mamuzsits Ágoston segédein, s illetve — miután ez utóbbiakról fel kell tennem, hogy csak megbízójuk utasításait követték — magán Mamuzsits Ágostonon.

E segédek eljárása annyira ellenkezik minden párbajszabálylyal, hogy a párbajok történetében valóban páratlanok tekinthetők.

Mamuzsits segédei ugyanis ignorálva az általános párbajszabályokat, csupán egyik segédemet t. i. Herczegh Lajost keresték fel s habár ez tudatta velők, hogy tisztjéről lemondott s habár tudniok kellett, hogy ily esetben az ellenfélnek joga van újabb segédet választani, mégis ugyanott a lemondott segéd lakásán, amint jegyzőkönyvükben mondják, 20 perczig időztek s azután — re bene gesta — az ügyet befejeztettek nyilvánították.

Dr. Herczegh Lajos ugyan engem lefelében nem ekként értesített, hanem, azon igeu különös 20 perczről mitsem szólv, úgy, hogy Mamuzsits segédei tőle azon kijelentéssel távoztak, hogy bevárják, amíg őket az én segédeim felkeresik. E két állítás t. i. dr. Herczegh Lajos és Mamuzsits segédeinek az állítása között tehát olyan szembeeszkő ellentét van, hogy ha az egyik igaz, akkor a másiknak valótlannak kell lennie és viszont. Tertium non datur, De az igaz, hogy én — miután Mamuzsits segédeinek ezen eljárását akkor még nem ismertem — a Herczegh Lajos értesítéséhez tartottam magamat és segédeimet Lyubibratich Kelemenhez, mint Mamuzsits egyik segédjéhez küldtem, akik nála ugyanazon napon déli 12 órákor meg is jelentek, de Lyubibratich velők már szóba állni sem akart, hanem őket — amint ugyanakkor maga mondá — „csak mintegy zivességből és egészen privátim“ értesítette a történetekről.

Az előadottakból, amelyek valóságát különben a segédek, de a Mamuzsits Ágoston segédei által felvett jegyzőkönyv is igazolja, mindenki, aki az általános párbajszabályokat ismeri, könnyen megítélheti, hogy nem én, hanem Mamuzsits Ágoston kereste a kibuvást s hogy így épen ő reá kellene rásütni, ha már rásütni nem volna, a gyávaság bélyegét.

Mamuzsits Ágoston nyilatkozatában most már azzal is hánykolódik, hogy miért nem küldtem hozzá segédeimet, hogy tőle az ügy újra való fölvetését kieszközöljék; én ezen hánykolódást csak a világ szeméibe szórt pórként tekintem és hiszem, hogy azt mindenki, aki párbajügyekben jártas, így fogja tekinteni, mert azt mégsem tehetem fel róla, hogy ne ismerné azon általános elfogadott elvet, hogy a segédnek sohasem szabad magával az ellenféllel, hanem annak csak segédeivel érintkezniök. Vagy azt hiszi Mamuzsits Ágoston, hogy mindenki oly könnyen találhat olyan segédekre, akik a párbajszabályok ellen vételi készek? S hogy ez valóban általános elfogadott szabály, azt igazolják az e tekintetben tekintélyszámba menő Bolgár Ferencz-féle „párbajszabályok“ (1. 25. lap, 4. pont.)

Különbön párbajra kényszeríteni, ha már menekülni akar, miután a törvény oltalmát is igénybe veheti, senkit sem lehet; tehát e részben minden erőlködésem úgyis sikertelen maradt volna.

Aki maga a sárban fetreng, annak, ha már felemelkedni nem tud, csak, természetes, az a törekvése, hogy másokat is magával akar vonni.

Ez igazságot igazolja a Mamuzsits Ágoston nyilatkozata is, melyben ellenem, hogy az előbbi hasonlattól el ne térjek, úgy szólván az ömágáról levakart piszkot dobálja. Persze azt hiszi, hogy így rajta kevesebb marad!

Felidéz ugyanis a „Szerbszki Narod“ című lapnak, amelyről különben maga a horvát bán egy izben a tartománygyűlésen úgy nyilatkozott, hogy „annak a piszkolódása tisztességes emberre dicseret“, ellenem szórt piszkolódásait; de azt elfeledi megmondani, hogy azon piszkolódó czikket épen ő maga és egyik kebelbarátja uti gyártották s hogy annak következményeitől ők maguk is annyira félték, hogy egy becsesni révész birtak rá, hogy a felelősséget magára vállalja; elfeledi azt is, hogy én azon czikk miatt a budapesti sajtóbírósnál feljelentést tettem és a vádlévet is benyújtottam, s hogy a czikk iránt a büntetéstől csak azon véletlen mentette meg, hogy megbízottam Eötvös Károly ügyvéd és országgyűlési képviselő, akit az újabb vádlevél beadására felkértem, s illetve az ő távollétében egyik alkalmazottja azt a kellő időben beadni elmulasztotta.

Hogy ezen állításom való, azt Eötvös Károlynak kezéimnél lévő levelei, melyet bárkinek megmutathatók, igazolják.

Csak ráfogás és kohlomány tehát az is, hogy én ezen czikk miatt elégtételt nem kértem.

Még ennél is nagyobb hazugság és amellet a hiteltelenség meszerü annak a Mánits-féle röpiratnak a története, minden elfogulatlan embernek azonnal szemébe ötlük, hogy milyen képtelenséget foglal az magában, csak a saját önértetem ellen vétének tehát, ha annak a czáfolatába belebocsájt-koznám; azt azonban még sem mulasztatom el imitt uapfényre hozni, hogy az a Mánich József, aki különben az időben Mamuzsits Ágoston irnoka volt, egy izben épen honn nem létem alatt részeg állapotban késsel kereset fel a népkörben és a házamnál, hogy — amint maga mondá — engem megöljön.

Másnap azután a rendőrség előtt, ahová emiatt beidéztettem, józan állapotban sirva kért tőlem bocsánatot és sirva vallotta be, hogy őt bizonyos emberek részeg állapotban folyton arra bujtogatták, hogy engem surjon le. Ha Mamuzsits Ágoston kívánja, megnevezhetem a bujtogatót is és bizonyítékok is szolgáltatathatók ellene.

Ilyen mesékkal bizony senkivel sem fogja Mamuzsits Ágoston elhitetni azt, amit nyilatkozatában állít, t. i. hogy ő ellenem párbajképtelenné nyilvánításom iránt sikeres lépéseket tehetett volna; hiszen mindenki ismeri azt a nagy, szinte elkeseredett dühöt, melylyel ő irántam amiatt, hogy minden számadására keresztet huztam, már több mint egy évtized óta viseltekünk; mindenki beláthatja tehát azt, hogy ő ismeretes bszuálló természeténél fogva egy alkalmat sem szalasztott volna el, hogy engem megszégyenítsen, ha arra bármi kis okot képes lett volna az én magán életemben vagy ügyvédi működésemben felfedezni.

Köztudomásu, hogy én Mamuzsits Ágoston minden számadására keresztet huztam, hogy kezeiből a részere biztosnak látszó 28.000 frtos Csurescs-féle prédát kimenttettem, hogy ellene több izben fegyelmi és bünyfenyítő feljelentéseket tettem, s végre, hogy feljelentéseim folytán rendszeres fenyítő vizsgálat alá jutván, több hetet vizsgálati fogóságban is töltött, anélkül, hogy ő, habár a jóakarát nála bizonyosan nem hányzott, csak egy alkalmat is találhatott volna ellenem, hogy mindezeket hasonlóval viszonzza.

Csupán a Csurescs-féle ügyben, amelyben kérésre több hétig a vizsgálati fogóságban is sinlódott, jajdult fel és tett ellenem hamis vád miatt feljelentést, de bizony itt is erőtlenné törpült velem szemben a dühe, mert a bíróság engem felmentvén, amint az alább közölt curia határozat igazolja: épen Mamuzsits Ágónak vágot igen kegyetlen igazságokat a szeméi közé:

Másolat. 3076/1882. B. sz. Ö felsége a királyi nevében. A magyar királyi Curia család és ügyvédi büntetvel vádolt Milassin Lajos és társai elleni bünygyöt Mamuzsits Ágoston panaszos rőszéről újolag kibensvetett felebbezése folytán az 1882. évi ápril hó 19. napján tartott nyilvános ülésen vizsgálat alá vevén, következőleg v e g z e t t: Mamuzsits Ágoston panaszos részéről, Miloszavlyevics Milán ellen 6733/79. sz. a. beadott hamis vád miatti feljelentésében toglalt azon állításai, mintha panaszosnak, a Milassin Lajos ügyvéd ellen hivatali büntet és család miatti bünyvizsgálat alatt, Miloszavlyevics Milán ügyvéd kérelmére fogatosított letartóztatása, az utóbb nevezett ügyvéd foudorlati következtében rendeltetett volna el, törvényes alappal nem bírnak. — Ugyanis panaszosnak letartóztatását részben azon feltűnő eljárása idézte elő, melyet miut Mukics Teréznek ügyvéde a Malagurszki Lukács ellen folytatott perben tanusított, — részben pedig a Milassin Lajos ellen folyamatba tett büntető perben ez utóbbinak ötlet (Mamuzsits Ágoston) terhelő azon vallomása, hogy vele mint ellenfél ügyvédjével, saját felének kizátszására összejárzott. A vizsgálat által kiderítettévé, hogy míg a nevezett két ügyvéd között feleik nevében kötött bíróság előtti egyezés által Malagurszki Lukács, a vele perben állott nejeinek 28.000 frt megfizetésére büteleztetett: addig annak neje — a kérdéses összegből csakis 8000 frtot kapott; míg a többi 20.000 frt különböző címek és felszámítások alatt panaszos ügyvédnél és társánál Kuluncsics Bódónál maradt. A vizsgálat ily tényállás mellett tétetvén folyamatba a vizsgálati fogás elrendelése egyáltalán kívül állott Miloszavlyevics ügyvéd befolyásától, hanem a vizsgálóbírónak — a kiderített tényállás és a gyanuokok alapján, a vizsgálat eredményére való tekintettel fogatosítottat és a törvényszék által felülvizsgált intézkedést képezte. Kelt Budapesten, 1882. évi ápril 18-án. Perczel Béla s. k. Andrásovics Béla s. k. előadó. P. H.

Mamuzsits Ágónak hübb photographusa soha sem volt, mint a Curia.

S ha ehhez még hozzáadjuk azt a jogi képtelenséget, melyet a büntető bíróság is megfőjtelenül hagyott t. i. hogy miként lehetséges, hogy ügyvédi összejárzás mi ott

csupán csak az egyik fél t. i. M. L. ügyvéd itélte el: akkor a fenní curiai határozatból kitészetöleg is, Mamuzsits Agoston ez ügybeni szereplésének és sáfárkodásának tiszta képét látjuk.

Vagy mutasson Mamuzsits Agoston reám vonatkozólag oly esetet, mint az a Dulics Rébó-féle, ahol haldokló kliensét még a végintézkedés perceiben is rászedte. Ez ügyben az első bíróság Mamuzsits Agó elmarasztaltatásán kívül 14142/885. sz. a. az iratokok a fegyelmi bírósághoz való áttételét is elrendelte; a szabadkai kir. törvényszék e határozatát a curia 4718/887. sz. a. helybenhagyta, de a fegyelmi eljárás mégis elaludt. Érdekes felemlíteni, hogy mily módon menekül Mamuzsits Agoston az ilyen fegyelmi eljárások alól. Itt az élő és sajuos példa: ez ugy Mamuzsits Agoston kebelbarátjának Sch. K. bírónak osztatott ki a pernyitás kérdésében, s habár a felsőbíróságok Mamuzsits perújításának helyt nem adtak, az iratokat a jóbarát még sem tette át Mamuzsits Agoston fegyelmi bíróságához, hanem azokat 22054/888. sz. a. egyszerűen az irattárba csapta.

E hallatlan eljárást páratlanú teszi még az, hogy a kérdéses peresomót a szabadkai kir. törvényszék megkeresésére a fegyelmi bíróság áttette ugyan a törvényszékhez, de azzal a kéressel, hogy a perújítási kérdés végeldöntése után a periratokat tegye át.

Ily experimentálások mellett épenséggel nem lehet tehát csodálni, ha Mamuzsits Agoston az igazságszolgáltatás sújtó karjai közül kikiklik, mert az ellene különböző ügyvédi visszaélések miatt folyamatba tett számos ügy az elévülés örve alatt nagyobb részt csak úgy elalszik és beszüntetetik.

Miloszántyericz Milán.

Felelős szerkesztő és kiadótulajdonos:

SZALAY LÁSZLÓ A.

713 1888. szám.

1-1

Arverési hirdetemény.

Alulírt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a szabadkai kir. törvényszék 1112/89. számú végzése által a „Szabadkai kereskedelmi és iparbank» javára Nagy-kisteleki Ferencz s társai ellen 70 frt tőke, ennek 1888. év szeptember hó 18. napjától számítandó kamatai és eddig összesen 18 frt 2 kr. perköltség követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság lefoglalt és 599 frtra becsült lovak, borjúk, sertések, tehén, kőcsi és egyéb gazdasági eszközökből álló ingóságok nyilvános árverés útján eladtnak.

Mely árverésnek az 1295/1889. sz. kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínén, vagyis Kelebián II. és III. rendű alperesek 526. és 533. számú lakásuknál leendő eszközzésére 1889. évi ápril hó 4-ik napjának délután 2 órája határidőül kintüzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. év LX. t. cz. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. cz. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Szabadkán, 1889. évi márczius hó 18-ik napján.

Csornyus Zsigmond
kir. bír. végrehajtó.

1073/889. sz.

Arverési hirdetemény.

Alulírott kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a szabadkai kir. bíróság 1489/89. számú végzése által Horovitz Ignácz javára id. Nagy-kisteleki Ferencz ellen 24 frt tőke, ennek 1888. év augusztus hó 1-ső napjától számítandó kamatai és eddig összesen 12 frt 50 kr. perköltség követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság lefoglalt és 336 frtra becsült agy-neműek, szobabutorok, és négy drb jármos ökörből álló ingóságok nyilvános árverés útján eladtnak.

Mely árverésnek a kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínén, vagyis Kelebián alperes lakásánál leendő eszközzésére 1889. évi ápril hó 6-ik napjának délután 2 és fél órája határidőül kintüzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen az 1881. évi LX. t. cz. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. cz. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Szabadkán, 1889. évi márczius hó 21. napján.

Csornyus Zsigmond
kir. bír. végrehajtó.

T. cz.

Van szerencsénk tudomására hozni, miszerint hosszú évek során

LYUBIBRATICH JÁNOS

urnál volt

Czement-raktárunkat,

miután vasüzletét eladta, annak utódjaira

SCHÖNSTEIN és HOLTZER

vaskereskedő urakra bíztuk, melyek gyártmányainkat eddigi **kitünő** minőségben legjutányosabb áron elárusítják.

Midőn eddig is irányunkban tanusított bizalomért hálás köszönetet mondunk, kérjük azt új raktárunkra is átruházni.

Beocsini cementgyár, 1889. márczius 10.

Redlich, Ohrenstein és Spitzer

es k. beocsini cement-, mész- és portlandi cement-gyár.

Hivatkozva fenti körlevélre, tisztelettel értesítjük a n. é. közönséget, miszerint köztisztületben álló elődünk Lyubibratich János ur által birt cement-raktárt mi vettük át. Kapható ezen **legjobb hirnévnek** örvendő gyártmányból bármely mennyiségben a legjutányosabb árak mellett márga és portlandi cement.

Czement és dusan felszerelt

VASKERESKEDÉSÜNKET

szíves pártfogásába ajánlva vagyunk

Kitünő tisztelettel

Schönstein és Holtzer.

3-3

Szabadka, 7-ik kör, Virág-utca, 337. sz. alatt, a szerb templom átellenében fekvő

Krisztoforovits-János-féle

LAKHÁZ

kedvező feltételek mellett **eladó** s azonnal birtokba vehető.

Bővebb értesítést ad a tulajdonos

SZALAY L. A.

ügyvéd.

3-2

„MARGIT“

GYÓGYFORRÁS,

„MAGYAR SELTERS“

Vegyelmezve a budapesti m. kir. egyetemen. Szerencsés vegyi összetétele, kevés szabad, de gazdag, felig kötött szén-sav tartalma kiváló hatásának bizonyult különösen **tiüdtöbántalmánál** a hol a szabadszén-sav e-cékelyebb jelenléte megövíja a beteget a káros, sőt veszedelmes izgatástól, ellenben a felig kötött szén-sav gazdagsága a gyógyhatású alkatrészeknek a beteg testrészeibe való gyors és biztos felvételét eszközli. Ezen tulajdonságának köszönhető a Margit-forrás azon kiváló előnyé is, hogy a hol szabadszén-savtartalomban erősebb ásványvizek, mint a **selters-gleichenbergi, tüdőbajokban, különösen tüdővérzésnél** már nem alkalmazhatók, a Margit-forrás itt is a legjobb hatás mellett folyton használhatók.

A **tiüdtöbetegek** klímátikus gyógyintézetében, különösen a leglátogatottabb **Görbersdorfbau,** a Margit-víz otthonossá vált. — Orvosi tekintélyeink Budapestben: **Dr. Korányi, Dr. Gebhardt, Dr. Navrátil, Dr. Poór, Dr. Kéty, Dr. Barbás;** Bécsben: **Dr. Bamberger, Dr. Duschek** stb. a legjobb eredménynyel alkalmazzák a **légző-, omésztó- és húgyszervek** általános hurutos bántalmáinál.

Mintivóviz

präservatív-gyógyszernek bizonyult legközelebb **Triest-Fiumében KOLERA** megbetegedés ellen a

„MARGIT“ borral használva a legegészségesebb ital!

Kizárolagos főraktár **ÉDESKUTY L.** m. kir. és szerb k. u. v. ásványvíz-szállítóvállalat, Budapest.

Ugyszintén kapható minden gyógyszer-tárban, fúszkereskedésben és vendéglőkben.

PENZT

sorsjegyekre, értékpapírokra, zálogjegyekre, vidéki takarékpénztári részvényekre, takarékpénztári betétkönyvecskékre, takarékpénztáraknál elzálogosított értékpapírokról szóló letétjegyekre, arany és ezüst pénzneműekre bármily összegig

olcsón ad

HÖRNY

bank-tüzlete

Budapest, hatvani-utca 17-ik szám.

5-1